

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Amen dico vobis, quamdiu fecisti uni, &c. Dum te à dando excusas, magis
accusas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Hoc amanti cælum paupertas est vel Eleemosyna, quod amanti terram divitiæ.

Aut cælum perit divitiis, aut emitur.

In 4. p. Fer. 3. & 5. Hebdom. 17. ubi & multa alia quæ huc commodè referri possint.

Amen, dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

Quò minus potes Christo reddere quæcumque debes, eò magis debes reddere quæcumque potes.

In 3. p. Fer. 2. Hebdom. 1. Quibus hæc adde pro his declarandis quæ potes circa proximum, & quæ proinde debes reddere.

Primum est, quidquid agas interius vel exterius, positivè vel negativè, totum id præstes propter Christum qui hoc à te pro suo jure postulat. Nonne hoc potes cum eius gratia? Nonne hoc debes? Sic autem fiet ut quoties in paupere Christum respicias sicut ipse ordinat, tres illas insigniores virtutes quæ Theologicæ dicuntur, exciteas: nempe Fidem, dum credis Christum in paupere pati, & foveri. Deinde Spem, dum speras quod ille promittit futurum in Judicio. Denique Charitatem, dum Christum in paupere diligis, & in Christo pauperem, & in paupere Christum, Deum ac hominem simul diligendo amplectens. Ex quibus vides quam multa possis.

Secundò quid pecuniæ, quid facultatum possis elargiri, potes conferre cum Directore qui perpeulis omnibus candidè doceat quid ex obligatione, quidve ex consilio debeas.

Tertio potes abstinere contumeliis, probris, & verbis asperis quibus sæpe pauperes impetuntur.

Quartò potes omnibus compati, omnibus bene velle, gaudere bono quod illis præstat ab aliis, & si ve concedas si ve neget quod petitur, Charitatem & benevolum animum temperare, juxta illam Veritatem quæ in 2. parte asseritur.

Si quid charitas negat, tam benigna negando est, quàm concedendo.

In 2. parte, Feria 3. Hebdom. 1. post octavam Pasche.

Tunc dicit & hu qui à sinistris erunt: Discedite à me maledicti in ignem æternum qui paratus est diabolo & Angelis eius. Esurivi enim, & non dedistis mihi manducare, &c.

Verendum, ne quod tibi deest ad perfectionem, desit etiam ad salutem.

In hac 4. parte, Feria 2. Hebdom. 17.

Non tam spectatur quid dones pro Divinis, quam quid non dones.

In 3. p. Fer. 6. Heb. 8.

Quò magis oculata est concupiscentia, magis est cæca.

In 3. p. Sabbato Heb. 9. Ubi quæ de oculata dicuntur concupiscentia, referri debent ad illas ratiunculas quas dum quisque sibi proponit, ne bene ac faciat pauperibus, magis cæcitat non videndo periculum damnationis in quod se conijcit.

Dum te à dando excusas, magis excusas.

Ratio est valde consideranda, vel seorsum in privato discursu, vel conjunctim cum alio, nempe cum te à dando excusas, hoc unum pene objicis, quod nil dandum habeas. Sed hoc dicendo, te magis excusas, & mendacior ac fraudulenter agis.

Multis id quidem modis. Primò sæpe mentiris. Secundò, vel agnoscis apertum mendacium, vel non agnoscis nec cogitas. Si agnoscis, aperta malitia est, quæ sæpius transit in peccatum obstinationis & in peccatum contra Spiritum sanctum, quod vix unquam remittitur, ut demonstratum est in 2. parte in die Pentecostes. Quod si non agnoscis nec cogitas esse mendacium malitia quædam est perniciosior, nam illa est voluntaria & affectata ignorantia quam Scriptura condemnat, *notuis intelligere ut bene ageres, & quam damnati præteritum gemunt, Ergo Sapientiam non habetis à via Veritatis, & justitia lumen non luxit nobis, & quæ plura deplorant ab ignorantia sua.*

Tertio te aperti convincunt mendacij, superflue illæ quibus abundis impensæ vestium, suppellectilis, exquisitorum dapum, equorum, curium, & similibus in omni splendoris genere domesticarum rerum. Nihilne habes in istis expendendis? Nihilne superest quod in illis augendis

as vel conservandis reserves? Et cum est assis dandus pauperi, audebis negare te quidquam habere quod dones, nec timebis comparere Iudici qui tam severe de his te monuit, nec timebis illam sententiam: *Discede à me maledictus, discende in ignem æternum, Esurivi enim & non dedisti mihi manducare.* O mi frater, numquid ferreæ sunt carnes nostræ ut non contremiscent? Et quæ plura sanctus Augustinus in 1. parte. Dominica 1. Adventus.

Et ibunt hi in supplicium æternum, Iusti autem in vitam æternam.

Quod ageres iudicatus si posses, hoc ipsum debes agere iudicandus.

Ratio est, quia ubi est par aliquid agendi ratio, hoc pariter est agendum. Sed par est ratio tibi, ut iudicandus id agas quod ageres iudicatus; Quænam enim est ratio cur iudicatus aliquid ageret nisi ut se à pœnis redimeret? At nunc iudicandus perinde est ut se à pœnis redimat ac iudicatus? Imo est aliquid amplius quod iudicandum premit & urgeat. Primum nempe facultas agendi eum gratia quam habet iudicandus & nondum iudicatus. Deinde voluntas Dei quam probè se iudicandus ut interim dum iudicetur, aliquid agat. Ac tertio Divinus amor quo moveri potest iudicandus, cum iudicatus solo pœnatum metu moveretur.

Videsne quam multò magis iudicandus debeas agere quam ageres iudicatus? Videsne verò quam longè minus agas? An si posses dare pauperi iudicatus, negares id quod posses? Et tamen toties negas, cum sis iudicandus de illa negata quæ dare poteras pecunia! Dubitasne futurum quod dixit Christus? *Credidne compensandū qui dederit, & non puniendum qui negavit? Quid est quod illud credas, & non illud? An alius Christus est qui benedictus dixit: Venite possidete paratum vobis regnum: & alius qui maledictus dixit: Discede à me in ignem æternum? An alia causa est primæ sententiæ quam quod esurivit & passus est? & alia causa secundæ quam quod esurientis non passus est? Cur ergo qui non pavit esurientem non æquè timeat, ac alter speret qui pavit? Nec dicas te multis dare, hec non omnibus, nam si cuiquam negas cui possis & debeas, ille est in quo Christus erat pascendus. Ille est de quo dicit: *Esurivi & non dedisti mihi manducare.**

Ne vero renitens & invitus dones quidquid dones, audi subjunctam Veritatem,

Si re et affectus esses, quo affectu esses vel in æternam vitam, vel in æternum supplicium, hoc ipso dare gauderes vel non date timeas quod dandum est.

Ratio est, quia medium ex divina ordinatione constitutum ad finem aliquem seu ad bonum aliquid obtinendum, vel malum evitandum, tali effectus est prosequendum quo ipse finis.

Sed dare pauperi quod dandum est, est medium ex divina ordinatione constitutum ad æternam vitam obtinendam, vel æternum supplicium evitandum.

Ergo est evidens Conclusio quæ fusè declaratur in 2. parte; Fer. 5. Hebdom. secunda in Quadrag: ubi consimilis proponitur Veritas.

Quo in cælis Corona gloriæ sumetur vultu, hoc in teris Calix sumendus est.

DENIQUE cum hæc Anni Ecclesiastici postrema sit dies, & hoc sit hodie postremum eorum omnium quæ à nobis dicenda de Christo Domino suscepta sunt: opportune videtur hæc Sapientis Ecclesiastæ Clavula posse huc derivari. *Finem loquendi pariter omnes audiamus: Escl. 12. Deum time, & mandata eius observa: hoc est enim omnis homo: & cuncta quæ sunt adducet Deus in iudicium pro omni errato, sive bonum sive malum illud sit.*

In quibus verbis illud præsertim expendendum esset quod ait *hoc esse omnem hominem ut Deum timeat & mandata eius observet.* Quasi diceret, hoc eius esse bonum, hunc eius esse finem, & hanc eius esse Moralem quam vocant essentiam, sicut naturalis eius est ut sit corpus situs ex anima & corpore. Nam quod forma est in physicis & naturalibus, hoc est finis in moralibus. Sicut forma dat esse rei, sic & finis. Sicut forma dat esse physicum, sic finis dat morale. Sicut anima quæ est forma corporis dat esse physicum homini, sic Timor Dei qui finis est hominis dat illi esse morale. Creatus est quippe homo ad hunc finem ut Deum suum timeat & reveretur, ac tandem observatis eius mandatis salvus fiat ipsum videndo & amando in æterna felicitate. Sicut itaque diceretur de homine quod habere animam & corpus hoc est esse omnem hominem naturaliter & physicè sumptum, sic planè Deum timere & eius mandata observare, hoc est omnis homo moraliter consideratus. Et sicut

finis